परिवारयमाणाः कण्टका वृक्षं स्वयमेव, [1]वृत्यम्[A], [2]वार्यम्, वर्यः, [B]पतिवरा[3], [4]वराकः, [C]वराकी, [5]वरः, [6]नीवारः, वारम्, [D]अश्ववाराः, निवरः, [7]वर्मा-वर्मी, वार्मिकायणिः, संवर्मयिता, चाक्रवर्मणः, वरितुम्-[E]आवरीतुम्,[8] आपहारवर्मणः, [9]वर्णः, वर्णी-ब्रह्मचारी, ब्राह्मणवर्णी, [10]वरुणः, वारुणी,

---

1. 'एतिस्तुशास्वृ—' (3-1-109) इति क्यप्प्रत्यये तुकि च रूपमेवम्।

2. 'ण्यदपीष्यते' इति क्षीरस्वामी। अस्य मूलं मृग्यम्। तन्मते ण्यति रूपमेवम्। वर्यः इत्यत्र तु 'अवद्यपण्यवर्याः—' (3-1-101) इति निपात्यते अनिरोधेऽर्थे। वार्योऽन्यः। स्त्रियां वर्या।

3. 'संज्ञायां भृतृवृजि—' (3-2-46) इति खच्। 'अरुर्द्विषदजन्तस्य—' (6-3-67) इति मुमागमे रूपमेवम्।

4. 'जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृञः—' (3-2-155) इति षाकन्प्रत्ययः। स्त्रियां ङीष्प्रत्यये वराकी। स्त्रियां बाहुलकात् क्तिनं बाधित्वाऽयमेव भवति इति हरदत्तः।

5. 'ग्रहवृद—' (3-3-58) इत्यप्प्रत्ययः। निवरः इत्यप्। निवरा कन्या। 'लिङ्गकारिकायामबन्तस्य पुंस्त्वानुशासनं प्रायिकम्' इति न्यासः (3-3-48)। इति धातुवृत्तिः।

6. 'नौ वृ धान्ये' (3-3-48) इति निशब्द उपपदे धान्यविशेषेऽभिधेये घञ्प्रत्ययः। अपोऽपवादः। 'उपसर्गस्य घञि—' (6-3-122) इति दीर्घः। अधान्ये निवरः।

7. औणादिके मनिन्प्रत्यये रूपमेवम्। वर्मी—इत्यत्र वीह्यादित्वात् इनिप्रत्यये रूपमेवम्।

8. 'वृतो वा' (7-2-38) इति दीर्घविकल्पः।

9. 'कृवृ—' (द. उ-5-42) इति नप्रत्यये, गुणे रेफात्परस्य नकारस्य णत्वे च रूपमेवम्।

10. 'कृवृ—' (द. उ. 5-52) इत्यादिना उननप्रत्यये गुणणत्वयोश्च रूपमेवम्।

A. 'आदित्यस्तेन वृत्येन स्तुत्यो जुष्येण सङ्गतः।' भ. का. 6-56.

B. 'विश्वंभरा साम रथन्तराख्यं पतिंवरा चापि धनञ्जयश्च।' इति प्रक्रियासर्वस्वे।

C. 'मृत्योरुपेतात् परिपालये सतीम् एतां वराकीमथ सोऽभ्युपैतु वा।' वा.वि. 1-52

D. 'परस्परोत्पीडितजानुभागा दुःखेन निश्चक्रमुरश्ववाराः॥' शि. व. 3-66.

E. 'आवरीतुमिवाकाशं वरितुं वीनिवोत्थितम्।' भ. का. 9-24.